

Twee Verordeningen voor de Kerk: Doop en Avondmaal

(Door Protestanten “sacramenten”¹ genoemd)

Bron: <http://www.middletonbiblechurch.org/churchsdt/church11.pdf>

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977 of HSV)
Vertaling en voetnoten door M.V.

a. De Verordeningen

Er zijn twee significante verordeningen die de Heer Jezus Christus heeft ingesteld voor Zijn Kerk, namelijk de Waterdoop en het Avondmaal van de Heer. Alhoewel we erkennen dat de waterdoop geen reddende verdienste bezit (Efeziërs 2:8-9; Titus 3:5; ...), is nadat iemand is gered de waterdoop de volgende stap van de gelovige om aan de wereld zijn eenheid met Christus in Zijn dood, begraving en opstanding, te portretteren (Romeinen 6:3-4; Kolossenzen 2:9-13; Mattheüs 28:19). De Schriftuurlijke methode van waterdoop is eenmalige individuele onderdompeling: de duidelijkste manier om Christus' werk voor de gelovige, en zijn identificatie met Christus in dat werk, uit te beelden. Christus stierf slechts één keer voor onze zonden (1 Petrus 3:18; Hebreëen 9:27-28; 10:10-14), en het was de tweede Persoon van de Godheid Die eeuwige verlossing voor ons mogelijk maakte (Hebreëen 9:12; Romeinen 6:3-4).

Jezus Christus stelde ook de Avondmaaltviering in, die een gedachtenis is aan Hem en een verkondiging van Zijn dood, tot Hij komt (1 Korintiërs 11:23-26). De waterdoop wordt maar één keer gedaan, als een teken van identificatie en een getuigenis van nieuwheid van leven, maar het Avondmaal van de Heer is een herdenking en wordt herhaaldelijk gehouden als een gedachtenis aan het Lichaam en het gestorte Bloed van onze Heer Jezus Christus. De tafel van de Heer staat open voor alle wedergeboren gelovigen.

b. Zouden we deze “sacramenten” noemen?

- i. De roomse Catechismus definieert een sacrament als een “zichtbaar teken van onzichtbare genade ingesteld voor onze rechtvaardiging” (p. 11, Hsk. 1, nr. 4)².
- ii. Het Katholieke Woordenboek definieert sacramenten (de RKK stelt 7 sacramenten) als “... het kanaal van de genade waardoor onze levens verheven en geheiligd worden. In de doop worden we wedergeboren; in het Vormsel groeien we op tot volmaakte mensen in Christus”, enz.
- iii. Het woord “sacrament” draagt in zich de implicaties van het ontvangen van bepaalde voordelen van God door middel van deze praktijk. Terwijl het waar is dat gehoorzaamheid zegen brengt, zijn deze verordeningen geen middelen voor het verwerven van redding of voor enige begunstiging van God. Ze zijn in wezen herinneringen aan de genade en begunstiging die vrijelijk geschonken worden aan hen die hun vertrouwen stelden in het volbrachte werk van Christus. “Verordening” is daarom de betere uitdrukking.

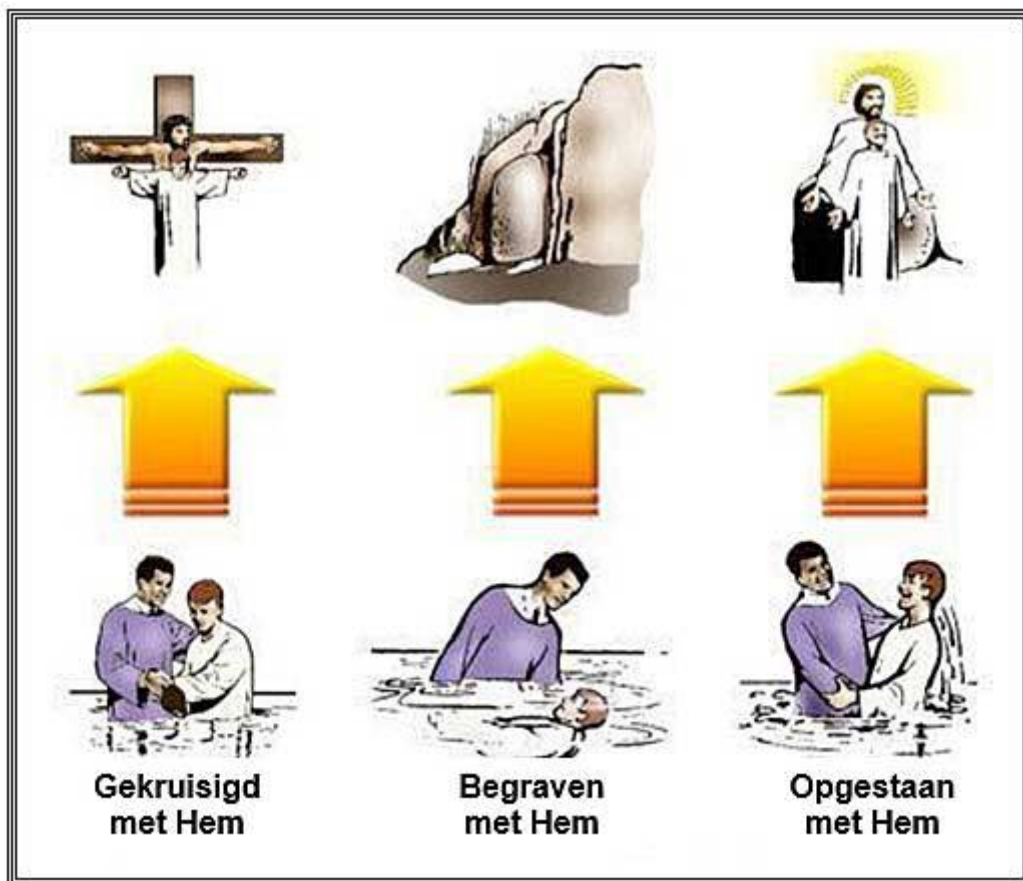
c. De christelijke doop

- i. Ze is onderscheiden van de doop van Johannes, die er een was “tot bekering” (zie Mattheüs 3:1-12; Markus 1:4).

¹ Het woord sacrament (RKK: genademiddel) komt in de Schrift niet voor, en ook haar implicaties niet, en dus ook niet het aantal sacramenten.

² Engelse catechismus. De Nederlandse Catechismus 1995 stelt: “De term *sacramentum* wijst eerder op het zichtbare teken van de verborgen heilswerkelijkheid”, zie <http://www.verhoevenmarc.be/rkk-studie.htm>.

- ii. Het woord “dopen” of “doop” komt direct uit de Griekse taal tot ons (*baptizo*), waar het gebruikt werd voor het dompelen of onderdompelen van een stuk stof in verfstof om het te kleuren, of voor een zinkend schip, of het onderdompelen van een mens tot verdrinking.
- iii. De waterdoop is een openbare uitbeelding, na de redding, van wat met de gelovige gebeurde op het punt van de redding. De waterdoop is een zichtbare voorstelling of type van de Doop met de Heilige Geest. Het is een bevel van de Heer en dus een daad van gehoorzaamheid.
 - A. Met ingaan in het water verkondig ik stilzwijgend, nadat ik reeds openbaar beleden heb dat toen Christus stierf, ik ook stierf. Hij was mijn persoonlijke Plaatsvervanger. Ik identificeer mij met Zijn dood ten behoeve van mezelf.
 - B. Met ondergaan in het water verkondig ik stilzwijgend dat toen Christus werd begraven, ik evenzo begraven werd. Hij werd voor mij begraven als mijn Plaatsvervanger.
 - C. Met uitkomen uit het water verkondig ik stilzwijgend dat toen Christus opstond, ook ik opstond.
 - D. Bij het verlaten van het water claim ik dat zoals Jezus Christus wandelde in Zijn opstandingsleven, zo ik nu leven heb als een nieuw schepsel in Christus. Ik neem me voor niet langer naar het vlees te leven, de oude mens, maar naar de nieuwe mens, de nieuwe natuur die er nu is.

- iv. De waterdoop is dus een uitwendig teken van een inwendige transactie (het plaatsen van een label op de kan die zegt: Christus leeft in mij!) Redding staat los van de waterdoop. Waterdoop doet in geen enkel opzicht toe of af aan onze redding door genade en geloof. De waterdoop is niet essentieel voor redding maar ze is essentieel voor de gehoorzaamheid eens dat een persoon gered is. Waterdoop is niet iets wat een persoon doet om gered te worden, maar iets dat een gered persoon doet.
- v. Waterdoop beeldt de doop met de Geest uit, een daad van God bij de redding waardoor de gelovige in een vitale eenheid met Jezus Christus wordt geïntroduceerd, opdat de macht van de gelovige zijn zondige natuur gebroken zou worden en de nieuwe natuur ingeplant wordt door zijn identificatie met Christus in Zijn dood, begrafenis en opstanding. Hij komt daarvoor in een nieuwe omgeving, het koninkrijk van God.

- vi. Efeziërs 4:4-6: “één lichaam en één Geest, zoals u ook geroepen bent tot één hoop van uw roeping, ⁵ één Heere, één geloof, **één doop**, ⁶ één God en Vader van allen, Die boven allen en door allen en in u allen is”.
- vii. 1 Korinthiërs 12:13: “Ook wij allen immers zijn **door één Geest tot één lichaam gedoopt**, hetzij dat wij Joden zijn, hetzij Grieken, hetzij slaven, hetzij vrijen; en **wij allen zijn van één Geest doordrenkt**”.
- viii. Romeinen 6:3-4: “Of weet u niet dat wij **allen die in Christus Jezus gedoopt zijn, in Zijn dood gedoopt zijn?** ⁴ Wij zijn dan **met Hem begraven door de doop in de dood**, opdat evenals Christus uit de doden is opgewekt tot de heerlijkheid van de Vader, zo ook wij in een nieuw leven zouden wandelen”.
- ix. Kolossenzen 2:12: “U bent immers met Hem **begraven in de doop**, waarin u ook met Hem bent **opgewekt**, door het geloof van de werking van God, Die Hem uit de doden heeft opgewekt”.
- x. Galaten 3:26-28: “Want u bent allen kinderen van God **door het geloof in Christus Jezus**. ²⁷ Want u allen die **in Christus gedoopt bent**, hebt zich **met Christus bekleed**. ²⁸ Daarbij is het niet van belang dat men Jood is of Griek; daarbij is het niet van belang dat men slaaf is of vrije; daarbij is het niet van belang dat men man is of vrouw; want **allen bent u één in Christus Jezus**”.
- xi. Galaten 2:19-20: “Want ik ben door de wet voor de wet gestorven, opdat ik **voor God zou leven**. ²⁰ Ik ben **met Christus gekruisigd**; en **niet meer ik leef, maar Christus leeft in mij**; en voor zover ik nu in het vlees leef, leef ik door het geloof in de Zoon van God, Die mij heeft liefgehad en **Zichzelf voor mij heeft overgegeven**”.

d. Het Avondmaal van de Heer

- i. Terwijl de waterdoop slechts eenmaal uitgevoerd wordt tijdens het leven van de gelovige, als afbeelding van redding, wordt het Avondmaal herhaaldelijk gevierd, als afbeelding van de onafgebroken gemeenschap van de gelovige met Christus.
- ii. Het Avondmaal komt in verschillende benamingen voor in de Schrift:
 - A. Breken van het brood: Handelingen 2:42, 46
 - B. Communie (*koinonia*): 1 Korinthiërs 10:16
 - C. Avondmaal van de Heer: 1 Korinthiërs 11:20
 - D. Dankzegging (*eucharistieo*): 1 Korinthiërs 11:24
 - E. Tafel van de Heer: 1 Korinthiërs 10:21
 - F. Gedachtenismaal: Lukas 22:19; 1 Korinthiërs 11:24
- iii. Het werd ingesteld op de avond waarop de Heer Jezus zou verraden worden. Lees 1 Korinthiërs 11:23-32 (Vgl. Mattheüs 26:26-30; Markus 14:22-26; Lukas 22:19-20).
 - A. De twee elementen met hun afbeeldingen:
 - 1. Brood: Jezus' lichaam dat voor ons verbroken werd.
 - 2. Drinkbeker: het nieuwe verbond in Jezus' bloed.
 - B. Beide moeten ontvangen worden tot Jezus' gedachtenis (verzen 24-25).
 - C. Vers 26: “Want zo dikwijls als u dit brood eet en deze drinkbeker drinkt, verkondig de dood van de Heere, totdat Hij komt”.
- iv. De vroege kerk praktiseerde de breking van het brood aanvankelijk dagelijks (Handelingen 2:42, 46), dan wekelijks (Handelingen 20:7) en tenslotte regelmatig (“want zo dikwijls als u ...”, wat betekent: frequent, regelmatig, op vaste gelegenheden; 1 Korinthiërs 11:26).

- v. Het is een dienst van herdenking (ook het Pascha was een herdenkingsdienst; Exodus 12, vgl. 1 Korinthiërs 5:7).
 - vi. Het is het begin van het nieuwe verbond (Jeremia 31:31; Ezechiël 36:26-27; Hebreëen 8:8; enz.).
 - vii. Het is een plechtige dienst die alle respect moet gegeven worden (1 Korinthiërs 11:27-32). Men mag niet op een onwaardige manier daaraan deelnemen.
-

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm